

Câu chuyện về đèn đỏ

Họ và tên: Phan Uyển Bình

Khoa: Khoa Giáo dục – Du học sinh trao đổi – Quốc tịch: Việt Nam

Hễ nhắc tới đèn đỏ, mình nghĩ là các bạn đều cảm thấy rất là chán ghét nó đúng không? Từ giờ mình sẽ gọi “đèn đỏ” là “bé đỏ”. Bạn có bao giờ nghĩ rằng: “Ôi mình ghét bé đỏ quá đi mất!” không? Bé đỏ mỗi ngày đều cố gắng đảm bảo an toàn giao thông, mà sao mọi người ai cũng ghét bé đỏ hết vậy? Có rất nhiều lý do khiến người ta không thích bé đỏ nhưng mình nghĩ lý do lớn nhất có lẽ là họ cảm thấy đèn đỏ làm lãng phí thời gian của mình, nhất là khi bạn đang vội mà gặp bé đỏ thì xác định là đi trễ rồi!. Mình cũng không ngoại lệ, trước khi đến Nhật, mình thực sự rất ghét bé đỏ. Mình chán ghét bạn ấy đến mức mỗi ngày đều cầu nguyện sẽ không gặp phải bạn ấy. Thế nhưng từ khi qua Nhật Bản, từ lúc nào không hay, mình trở nên thích bé đỏ vô cùng. Tại vì sao ư? Vì bé đỏ dường như đã thực sự trở thành một người bạn của tôi khi tôi phải sống ở một nơi mới mẻ hoàn toàn xa lạ này. Bởi vì phí đi lại ở Nhật Bản khá là đắt nên như lẽ đương nhiên, xe đạp trở thành công cụ đi lại chính của mình. Chỉ cần là nơi có thể đến được bằng xe đạp mình sẽ ráng đạp xe đến đó. Nhưng như các bạn đã biết, Việt Nam là một trong những nước có rất nhiều xe máy, nên mình cũng chỉ toàn di chuyển bằng xe máy khi ở Việt Nam thôi chứ không hề sử dụng xe đạp. Nên khi qua đây, tốc độ đạp xe đạp của mình phải nói là vô cùng chậm, hơn nữa mình lại không được cao cho lắm, với đôi chân ngắn cùn này nên dù có dốc hết sức đi chẳng nữa thì mình lúc nào cũng là đũa chày ở phía sau cùng trong đám bạn học. Mà mình lại không biết đường nên hay mù đường lắm nên mình luôn mang trong mình nỗi bất an và thấp thỏm và ráng hết mình đi theo những người bạn đi trước. Mà mỗi khi mình đang đi họ thì như là đèn đỏ hiểu được tiếng lòng của mình và bật lên. Thế là đám bạn học đành phải dừng lại đợi đèn đỏ và thế là mình sẽ đuổi kịp họ. Mỗi lần dừng đèn đỏ họ thường hay rủa: “Ôi bé đỏ lại xuất hiện rồi, thật đáng ghét!” Nhưng trong lòng mình thì: “Cảm ơn cậu nhé bé đỏ!”. Mình còn nhớ, vào một hôm tiết trời lạnh giá nọ, khi đang đợi bé đỏ, thì những bác tình nguyện viên đang điều khiển giao thông trên phố đã nhìn mình mỉm cười và nói: “Buổi sáng tốt lành cháu nhé”, chỉ một câu nói xã giao tưởng như là bình thường, nhưng trong khoảng khắc ấy đã sưởi ấm trái tim bé nhỏ của mình. Và chính những điều ấy đã làm mình thay đổi suy nghĩ về bé đỏ.

Thực ra đó chỉ là một trong những lý do khiến cho mình thích bé đỏ đến vậy. Còn một lý do khiến cho mình thích bé đỏ nữa là khi ngưng đèn đỏ, mình cảm thấy nhịp sống như chậm lại. Thực ra, khi sống ở Nhật mình cảm thấy lúc nào cũng bận rộn. Tại sao người Nhật lại luôn luôn gấp gấp vậy nhỉ? Chắc là bởi vì nhịp sống ở đây, đặc biệt là các thành phố lớn vô cùng nhanh nên vì vậy mà cũng có nhiều người không chịu đợi bé đỏ. Thế nhưng, bạn hãy một lần đứng lại chờ đợi và nhìn xung quanh xem. Bạn sẽ nhận ra rất nhiều điều khi đứng đợi bé đỏ đấy! Khi đứng đợi, Bé đỏ như đang nói với mình rằng: “Này đừng đi vội, hãy nhìn xung quanh cậu xem, hôm nay Hoa anh đào đã nở rồi kia, còn đằng kia những đứa trẻ kia đang nô đùa trên lúc đến trường thật đáng yêu làm sao...” Vì vậy mọi

người ơi, hãy thử làm bạn với bé đỏ đi nào. Bạn sẽ nhận ra những thứ mà bạn chưa từng thấy trước đó nếu bạn chịu khó đứng đợi bé đỏ và hãy một lần thử giảm tốc độ lại nhé. Khi đó, bạn sẽ nhìn rõ được thế giới này, thấy được những thứ mà bạn đã bỏ lỡ khi quá vội vàng trước đó.